

5433

Ejeste Beh. af Forslag til Myntlov.

5434

Formanden: Jeg tror, at den ærede Ordfører har hørt feil.

Ordføreren: Det tror jeg ikke, jeg har.

Formanden: I alt Fald, for saa vidt, som den ærede Ordfører mener, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds, skulde have betegnet sine Modstanderes Anskuelse eller Standpunkt som taabeligt. Noget Saadant er ikke yttret.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Mariho Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) omtalte et Middel, som efter hans Mening maatte kunde anendes i Stedet for Udmyntning af Guldspenge, nemlig det, at fundere Guldbomsætningsmidlet paa Guldbarrer i Banken og, altsaa sætte Sedler i Omløb i Stedet for myntet Guld. Jeg kan imidlertid ikke tro, at han for Alvor kan mene dette, thi det vilde jo i Virkeligheden være at unddrage os al Høvedmynt her i Landet. Det vilde være et saadant Tilbagekridt, at jeg forbauses over, at det ærede Medlem vil gjøre et saadant Forslag. — Hvorom Alting er, mine Herrer, er det Mindretallets Overbevisning, at vi kun ved at indskrænke Lovforslaget til at angaa en Overgang til Guldmyntføden uden nogen Forandring i vort System ville holde os veien aaben for en Konvention med alle tre Riger. Det er det samme Maal, som hele Uvvalget hidtil har tilstræbt, og som vi maa antage, at ogsaa Regjeringen vil tilstræbe.

Finantsministeren: Da den ærede Ordfører i Virkeligheden er Ordfører for Mindretallet, turde jeg dog maasse tilføje et Par Ord. Den ærede Ordfører gjorde meget stærkt gjældende, at den her foreliggende Sag var ny, medens andre ærede Medlemmer med samme Styrke have gjort gjældende, at den var gammel. Dette synes at være en Modsigelse, men jeg tror ikke, at det er saa vanskeligt at forene de to Paastande, naar de begrænses lidt. Dersom der ikke var noget Nyt i Sagen, saa vilde den jo slet ikke have foreligget her igjen. Der er altsaa noget Nyt, og det er Spørgsmaalet om at indskrænke Myntkonventionens Omraade og den sig dertil sluttende Lovs Virksomhed til Sverig og Danmark. Men, mine Herrer, hvis der ikke var Noget Gammelt, ja Meget Gammelt ved Lovforslaget, saa vilde det heller ikke have foreligget saaledes, som det nu foreligger. Det Gamle er, at hele Lovens Indhold, af-

set fra dens Omraade, er fuldstændig uforandret, saa at altsaa Spørgsmaalet i Virkeligheden alene er dette: Skal den en Gang godkjendte Lovs Indhold vrages, fordi Norges Nei medfører, at Indholdet kun kan komme til Anvendelse paa et snevtere Omraade? Dette, og dette alene er Spørgsmaalet, mine Herrer! Det Gamle i Sagen er, altsaa, at selve Lovens egentlige Indhold, affet fra Omraadet, allerede tidligere er godkendt, det Gamle i Sagen er dette, at man har anset det for nødvendigt i denne Samling at gjennemføre en forstandig Overgang til Guldmyntføden med de deraf følgende Virkninger, og, at det var ønskeligt, at vi ikke kom til at gjøre denne Overgang alene. At det nu havde været bedre, om Overgangen var bleven gjort i Forening iffe alene med Sverig, men ogsaa med Norge, derom ere vi Alle enige; men Spørgsmaalet er, om vi uagtet virekthende, hvor paatrængende det er, at Loven gjennemføres i Nav, og uagtet den efter al mennekelig Sandsynlighed kan gjennemføres i Sverig, dog skulde lade den falde, fordi Norge ikke vil være med. Dette er Spørgsmaalet, og naar ærede Medlemmer atter og atter henvise til senere Forhandlinger, hvorigjennem der kunde opnaas det, som de ønske, naar ærede Medlemmer henvise til, at selv om vi nu vrage Sverigs Tilbud, saa vil dog Sverigs Tilslutning kunne naas senere, saa skal jeg kun gjentage, at efter alle de Oplysninger, som jeg har været i Stand til at skaffe mig, saa gjælder det, om enten nu at sige Ja til Sverigs Forslag, eller ogsaa at være sig bevidst, at man ikke lægger Vægt paa at foretage Overgangen til Guldmyntføden i Samstemning med Sverig. I et Brev, som jeg ikke havde faaet Tid til at læse, da jeg forrige Gang havde Ordet, men som kom samtidig med den trykte Beretning, hedder det udtrykkelig: „Chancerne for at opnaa noget Andet end det Nene og Klare, at vedtage den tidligere Konvention med Danmark, ere forvindende eller eksistere slet ikke“. Nu maa De vælge, mine Herrer!

Frederiksen: Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem fra Kolding (Berg), at jeg ikke godt kan gjenbringe de økonomiske Grunde, som han gjorde gjældende, da de allerede ere gjendrevne. Jeg ønsker dernæst at sige til det ærede Medlem, at han ikke vil paatage sig den Niisto nu at tage denne Lov uden fornyet Overveelse, men at han derimod vil have, at Thinget skal paatage sig den Niisto, at Landets Formue kan tabe i Verdi, medens vi overveie Sagen.